

»Nej.«

»Hvad beha'er? Er jeg gaaet forkert?«

»Vestrup hedder jeg.«

Manden slog sig for Panden.

»Jeg er et Fæ! . . . Undskyld, min Herre! Det er desværre en af mine hundrede og sytten menneskelige Svagheder, at jeg forveksler Navne — Vestberg mente jeg naturligvis.«

Uden at vente paa nogen Opfordring til at tage Plads, slog han sig ned paa den nærmeste Stol og knappede Overfrakken op.

Præsten, der nu ogsaa satte sig, betragtede ham med glubsk Mine.

»Kommer De fra Bladet »Femte Juni«?«

»Ja, min Herre!«

»Var det maaske Dem, jeg fik det Brev fra for-gangen?«

»Ja vel! A B D-Carlsen. Har De glemt det? Det var efter Ordre fra Chefredaktøren, at jeg skrev. Forresten veed De vel nok, at det er selveste Gamle-far, der har ønsket, at vi skal præsentere Dem for det københavnske Publikum. Der er sagtens et eller andet, han vil bruge Dem til. Vi er jo for Tiden ude efter Hjælpetropper.«

»Hvem taler De om?«

»Har De ikke truffet Enslev ved et Møde engang i Sommer. Det er blevet sagt mig. I hvert Fald